

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123209638
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3123209638.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčín ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členov senátu Mgr. Stanislav Kollárovej a Mareka Anovčina v právnej veci žalobcov: 1/ A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. A. XXX a 2/ E. F. G., C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. A. XXX, obaja právne zastúpení Advokátskou kanceláriou
Tatranská, s.r.o., IČO: 56 775 571, so sídlom v Trenčíne, Istebnícka 181/33 proti žalovaným:
1/ H. I., C. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. K. XXX,
2/ L. I. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. K. XXX, obaja právne zastúpení Advokátskou kanceláriou
KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 256 907, so sídlom v Trenčíne, Ul. Kpt. Jaroša 1316/29 a 3/ Obec Melčice - Lieskové, IČO: 00 311 766, so sídlom Melčice - Lieskové 119, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou
JUDr. Marek Doktor, s.r.o., IČO: 52 536 891, so sídlom v Trenčíne, Legionárska 7735/31B, o zriadenie vecného bremena, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 13C/54/2023-315 zo dňa 24. februára 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby proti žalovanej 2/, rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti výroku I. voči žalovanej 2/ a v časti výroku II. o nároku žalovanej 2/ na náhradu trov konania z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. Žalovanej 2/ p r i z n á v a proti žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

III. Vo zvyšnej časti výrokov I. a II. rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

IV. Žalovaným 1/, 3/ p r i z n á v a proti žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie výrokom I. v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby svojím rozhodnutím zriadil v prospech každodobého vlastníka rodinného domu súpisné XXX postaveného na parcele registra "C" číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1170 m², nachádzajúcej sa v katastrálnom území B., vecné bremeno in rem spočívajúce v práve cesty, ktoré zahŕňa právo vstupu, vjazdu dopravnými prostriedkami, prechodu peši a prejazdu dopravnými prostriedkami vlastníkov rodinného domu číslo súpisné XXX postaveného na parcele registra C číslo XXX/X -zastavané plochy a nádvoria o výmere 1170 m² nachádzajúcej sa v katastrálnom území B., cez parcely registra C č. XXX/XX -zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 326 m², č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 731 m²,

č. XXX/X - orná pôda vo výmere 422 m² nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., v rozsahu podľa geometrického plánu číslo XXXXXXXX-XXX-X vyhotovenom E. J. H., ktorý bol úradne overený dňa 13.10.2023 pod číslom 1320/23, s tým, že každý vlastník (spoluvlastník) zaťažených pozemkov je povinný strpieť výkon práv zodpovedajúcich vecnému bremenu spočívajúce v práve cesty, ktoré zahŕňa právo vstupu, vjazdu dopravnými prostriedkami, prechodu peši a prejazdu dopravnými prostriedkami a zdržať sa akejkoľvek činnosti, ktorá by mohla vlastníka (spoluvlastníkov) rodinného domu ako aj oprávnených užívateľom rodinného domu obmedziť alebo mu zabrániť vo výkone práv zodpovedajúcich vecnému bremenu spočívajúce v práve cesty, ktoré zahŕňa právo vstupu, vjazdu dopravnými prostriedkami, prechodu peši a prejazdu dopravnými prostriedkami, pričom žalobcovia by boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 2.747,81 EUR a žalovanému 3/ 1.761,90 EUR v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. priznal žalovaným 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.2. Uvedol, že žalobcovia v žalobe dôvodili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX každý v spoluvlastníckom podiele 1/2, ide o rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele registra C č. XXX/X o výmere 1170 m², zastavaná plocha a nádvorie a pozemky - parcely registra C č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1170 m², č. XXX - záhrada vo výmere 1319 m². Rodinný dom bol postavený na základe platného stavebného povolenia. Uvedené nehnuteľnosti kúpil otec žalobcu 1/ spolu s prístupovou cestou, ktorá sa nachádza na pozemkoch vo vlastníctve žalovaných tak, ako je zakreslená v geometrickom pláne č. XXXXXXXX-XXX-XX na vyznačenie vecného bremena práva prechodu a prejazdu, overenom Okresným úradom Trenčín katastrálnym odborom pod číslom 1320/23 zo dňa 13.10.2023, avšak o kúpe tejto prístupovej cesty sa nezachovali žiadne doklady. Táto prístupová cesta je sčasti asfaltová a je zrejme, že bola vybudovaná odjakživa za účelom prístupu k rodinnému domu žalobcov. Žalobcovia potrebujú prístup z cesty, t. j. z miestnej komunikácie k rodinnému domu, čo predstavuje v tomto prípade parcela registra "C" č. XXXX o výmere 946 m², zastavaná plocha a nádvorie evidovaná na liste vlastníctva č. X, katastrálne územie B. vo vlastníctve žalovaného 3/, ide o pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia. Žalovaní 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX v spoluvlastníckom podiele 1/1, ide o nasledujúce pozemky: parcela registra C č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 326 m², parcela registra C č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 731 m², parcela registra C č. XXX/X - orná pôda vo výmere 422 m². Žalovaný 3/ je vlastníkom nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v katastrálnom území B., zapísaných na liste vlastníctva č. X v spoluvlastníckom podiele 1/1, ide o parcelu registra "C" č. XXX - ostatná plocha vo výmere 244 m², je to pozemok, na ktorom sú skaly, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím. Žalobcovia sa snažili dohodnúť na prístupe k rodinnému domu v zmysle predloženého geometrického plánu ešte s predošlými vlastníkmi nehnuteľností teraz vo vlastníctve žalovaných, avšak neboli úspešní. S riešením prístupu k rodinnému domu sa obrátili na žalovaných s písomnou žiadosťou o uzavretie dohody o zriadenie vecného bremena. Žalovaný 3/ zaslal vyjadrenie, že žiadosť žalobcov bude predložená na zasadnutí obecného zastupiteľstva na prerokovanie. Žalovaní 1/ a 2/ zaslali vyjadrenie, že nesúhlasia so zriadením vecného bremena na ich pozemkoch a oznámili, že si svoje pozemky idú oplotiť. Navrhli, aby žalobcovia využívali na prístup výlučne pozemok žalovaného 3/ a to cez parcelu registra "C" č. XXX. Žalovaní 1/ a 2/ tohto času realizujú stavbu oplotenia, ktoré zabráni prístupu žalobcov k rodinnému domu. Žalobcovia nemôžu využívať na prístup výlučne len pozemok žalovaného 3/ a to parcelu registra "C" č. XXX, nakoľko na tomto pozemku sa nachádza elektrický stĺp a ide o svahovitý pozemok, cez ktorého prístup k rodinnému domu žalobcov z cesty a to z parcely registra "C" č. XXXX o výmere 946 m², zastavaná plocha a nádvorie evidovaná na liste vlastníctva č. X, katastrálne územie B. nie je možný. Je pravdou, že žalovaní 1/ a 2/ ponúkli žalobcom odpredaj prístupovej cesty, avšak sa nedohodli na cene ani na výmere. K vyjadreniu žalovaných o možnosti zabezpečiť svoj prístup inak - a to cez parcelu registra "C" č. XXX katastrálne územie B. vo vlastníctve žalovaného 3/ uviedli, že vybudovanie prístupovej cesty cez parcelu registra "C" č. XXX katastrálne územie B. vo vlastníctve žalovaného 3/ tak, aby bol možný prístup peši aj vjazd motorovým vozidlom až k nehnuteľnosti žalobcov za splnenia požadovaných parametrov v zmysle platných právnych predpisov by bolo finančne nákladné a nevhodné vzhľadom na možný prístup cez nehnuteľnosti žalovaných tak, ako je to uvedené

v geometrickom pláne.

1.3. Z vyjadrení žalovaných 1/, 2/ vyplynulo, že s podanou žalobou nesúhlasia z dôvodu, že žalobcovia majú možnosť vybudovať si prístupovú cestu cez parcelu C" č. XXX, ktorá je príľahlým pozemkom k ich pozemku parcele č. XXX/X, kde majú postavenú nehnuteľnosť a to že budú musieť vynaložiť finančné náklady na úpravu terénu, nemôže byť dôvodom na zriadenie vecného bremena. Poukázali tiež na to, že vybudovanie prístupovej cesty cez parcelu M.XXX je aj najkratšou trasou na napojenie sa na miestnu komunikáciu zapísanú C" XXXX. Žiadali, aby súd žalobu proti nim v plnom rozsahu zamietol, pretože žalobcovia majú možnosť iného prístupu k svojej nehnuteľnosti, ako cez nehnuteľnosti v ich vlastníctve. Žalovaný 3/ vo vyjadrení k žalobe uviedol, že uzavretiu dohody o zriadení vecného bremena sa nebránil, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že žiadosť žalobcov o uzavretie dohody o zriadení vecného bremena bola prerokovaná Obecným zastupiteľstvom obce Melčice - Lieskové na zasadnutí dňa 14.11.2023, pričom zastupiteľstvo vydalo Uznesenie č. 94/2023/OZ, ktorým schválilo zriadenie vecného bremena charakteru "in rem" v prospech každodobého vlastníka rodinného domu so súpisným číslom XXX na pozemku parcele registra CKN č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1170 m² spočívajúce v práve vstupu a prechodu pešo a vjazdu a prejazdu motorovými vozidlami bez obmedzenia cez nehnuteľnosť č. X v rozsahu podľa Geometrického plánu za sumu stanovenú znaleckým posudkom vypracovaným znalcom Ing. Barbora Brezovská, Súdna 30, 911 01 Trenčín zo dňa 16.10.2023 vo výške 1.761,91 EUR.

1.4. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., obec B. - A., okres F., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX každý v spoluvlastníckom podiele 1/2, ako stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXX postavenom na parcele registra "C" č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1170 m², parcela registra "C" č. XXX/X -

- zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1170 m², parcela registra "C" č. XXX - záhrada vo výmere 1319 m². Žalovaní 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., obec B. - A., okres F., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX v spoluvlastníckom podiele 1/1, ako parcela registra "C" č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 326 m², parcela registra "C" č. XXX/XX -

-zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 731 m² a parcela registra "C" č. XXX/X - orná pôda vo výmere 422 m². Žalovaný 3/ je vlastníkom nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v katastrálnom území B., obec B. - A., okres F., zapísaných na liste vlastníctva č. X

v spoluvlastníckom podiele 1/1, ako parcela registra "C" č. XXX - ostatná plocha vo výmere 244 m². Miestna komunikácia je umiestnená na pozemku - parcele registra "C" č. XXXX -

- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 946 m², zapísaná na liste vlastníctva č. X, katastrálne územie B. v prospech žalovaného 3/. Ako vyplýva či už zo snímok Mapového klienta ZBGIS (v spise na č. I. 15) alebo z geometrického plánu (založeného v spise na č. I. 25-26), pozemok žalobcov - parcela registra "C" č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere

1170 m², na ktorom je postavený ich rodinný dom so súp. č. XXX, nesusedí s miestnou komunikáciou. Žalobcovia nevlastnia pozemky susediace s miestnou komunikáciou. Pozemkom, ktorý môže zabezpečiť prístup žalobcov z miestnej komunikácie k stavbe žalobcov, je najmä susediaci pozemok, vlastnícky patriaci žalovanému 3/ - parc. reg. C č. XXX - ostatná plocha vo výmere 244 m²; tento pozemok priamo spája pozemok, na ktorom je postavená stavba žalobcov s miestnou komunikáciou. S uvedeným pozemkom a s miestnou komunikáciou susedí pozemok - parcela registra "C" č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 731 m².

S parcelou reg. C č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere

731 m² a s miestnou komunikáciou susedí pozemok - parcela registra "C" č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 326 m², tento pozemok však nesusedí s pozemkom, na ktorom je postavený dom žalobcov. S parcelou registra "C" č. XXX/XX -zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 326 m² a s miestnou komunikáciou susedí pozemok - parcela registra "C" č. XXX/X -

- orná pôda vo výmere 422 m²; tento pozemok však nesusedí s pozemkom, na ktorom je postavený dom žalobcov. Žalobcovia požiadali žalovaného 3/ dňa 05.10.2023 o uzavretie dohody o zriadení vecného bremena; o ich žiadosti rokovalo obecné zastupiteľstvo

žalovaného 3/ na svojom zasadnutí konanom dňa 14.11.2023, pričom ich žiadosť schválilo. Rovnako požiadali žalovaných 1/ a 2/ o uzavretie dohody o zriadení vecného bremena, avšak tí so zriadením vecného bremena cez ich pozemky nesúhlasili.

1.5. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval právnu úpravu obsiahnutú v ustanoveniach § 151n ods. 1 a § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka a vychádzajúc zo záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/39/2021, v ktorom boli definované východiská pre zriadenie vecného bremena rozhodnutím súdu, skúmal naplnenie zákonom stanovených podmienok umožňujúcich zriadenie vecného bremena v posudzovanej veci, teda, či vlastník stavby nie je súčasne vlastníkom príľahlého pozemku, či prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak a či neexistujú okolnosti, ktoré zriadenie práva cesty vylučujú.

1.6. Uvedol, že žalobcovia boli v predmetnom spore aktívne legitimovaní, lebo nebolo sporné, že sú vlastníkami stavby, ku ktorej nemajú zabezpečený žiadny prístup z miestnej komunikácie, preto prvá podmienka pre zriadenie vecného bremena bola splnená.

1.7. Čo sa týka druhej podmienky pre zriadenie vecného bremena, zdôraznil, že podmienka, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, nie je splnená, ak vlastník príľahlého pozemku, ktorý má slúžiť ako cesta, ponúkol vlastníkovi stavby, že mu pozemok alebo jeho časť predá alebo že mu zriadi vecné bremeno cesty zmluvou, a to za obvyklú cenu. Poukázal na to, že žalobcovia ako vlastníci stavby požadovali, aby súd zaviazal žalovaných 1/ až 3/

k povinnosti strpieť vecné bremeno práva cesty cez ich pozemky, teda žiadali, aby súd vecné bremeno cesty zriadil cez 3 pozemky, ktoré sú vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/ a jeden pozemok vo vlastníctve žalovaného 3/, t. j. cez obecný pozemok. V tejto súvislosti akcentoval, že súd prístup cez cudzí pozemok na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zriadiť nemôže len z dôvodu, že tento by bol resp. mohol byť pre žalobcov pohodlnejší alebo výhodnejší alebo že by sa iný prístup nezaobišiel bez stavebných úprav. Tieto skutočnosti nemajú pre rozhodovanie súdu význam, nakoľko ide o vážny zásah do práva vlastníka pozemku. Z vyjadrení žalovaného 3/ na pojednávaní dňa 04.11.2024 vyplynulo, že ten sa nikdy nebránil zriadeniu vecného bremena na zabezpečenie prístupu k rodinnému domu žalobcov zmluvnou cestou, a to nielen v rozsahu navrhovanom žalobcami, ale aj v inom rozsahu.

1.8. Súd prvej inštancie dospel preto k záveru, že prístup žalobcov k ich stavbe možno zabezpečiť zmluvnou cestou, a to uzavretím príslušnej zmluvy (zmluvy o zriadení vecného bremena či prípadne scudzovacej zmluvy) so žalovaným 3/, ktorý od počiatku prejavuje záujem problém žalobcov s prístupovou cestou vyriešiť uzavretím zmluvy. Uvedené napokon vyplýva aj z tvrdení žalobcov, že obecné zastupiteľstvo žalovaného 3/ sa kladne vyjadrilo k ich žiadosti o zriadenie vecného bremena (v spise na č.l. 225). To, že k tomu prišlo až po podaní žaloby, súvisí s nasledujúcimi časovými súvislosťami: žalobcovia žiadosť podali dňa 05.10.2023, pričom už dňa 09.10.2023 boli oboznámení starostkou obce o tom, že ich žiadosť bude predložená obecnému zastupiteľstvu, ktoré v zmysle zákona (§ 12 zákona č. 369/1990 Zb.) zasadá najmenej raz za 3 mesiace. Predmetné zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktoré prerokovalo a schválilo žiadosť žalobcov, sa konalo 15.11.2023. Podľa názoru prvoinštančného súdu žalovaný 3/ vzhľadom na zákonný spôsob svojho rozhodovania v primeranej dobe zareagoval kladne na žiadosť žalobcov a podanie žaloby nemalo na jeho spôsob konania významnejší vplyv.

1.9. K námietke žalobcov o neprimeranosti nákladov za prípadné zriadenie cesty cez príľahlý obecný pozemok súd prvej inštancie uvedol, že z projektovej dokumentácie predloženej žalobcami (v spise na č. l. 260-296) a z výsluchu jej projektanta E. B. I. vyplynulo, že je technicky možné viesť prístupovú cestu cez tzv. obecný pozemok (parcelu

reg. C č. XXX) za predpokladu odstránenia resp. preložky stĺpu NN, zabezpečenia maximálneho sklonu podľa technickej normy 12 % a vytvorenia oporného múru, pričom náklady na vytvorenie oporného múru a zriadenie prístupovej cesty nacenil sumou 28.368,- EUR (vrátane DPH - vtedy 19%), pričom samotná preložka stĺpu NN bola nacenená v zmysle projektovej dokumentácie/technickej správy z č. l. 283-296) sumou cca 8.000,- EUR (vrátane DPH). Na základe predmetnej projektovej dokumentácie by mohla byť vytvorená prístupová cesta

k stavbe žalobcov v kvalite, ktorá by zodpovedala všetkým záväzným technickým normám, bola by obojsmerná a bola by vhodná aj pre prístup záchranných zložiek. Zároveň na základe obhliadky na mieste samom a z fotodokumentácie z č. l. 64-68, 73-74 poukázal na to, že súčasný prechod cez pozemky žalovaných 1/ a 2/ takúto kvalitu (rozsah spevnenia, zabezpečenie dostatočnej šírky, existencia odvodňovacích žľabov a pod.) nemá a že žalobcovia v tomto smere vôbec neuviedli, aké náklady by museli byť vynaložené na vytvorenie obojsmernej prístupovej cesty na pozemku žalovaných 1/ a 2/, aby táto dosiahla takú kvalitu, aká vyplýva pre prístupovú cestu cez parc. reg. C č. XXX z projektovej dokumentácie z č. l.

260-296. Uzavrel preto, že náklady na zriadenie prístupovej cesty cez parcelu reg. C č. XXX tak, ako boli zo strany žalobcov prezentované (23.368 +8.000+náhrada za pozemok XXX), nemožno porovnávať iba s výškou náhrady za zriadenie vecného bremena pre žalovaných 1/ až 3/, keď kvalita prístupovej cesty, ktorú by si podľa projektovej dokumentácie chceli zriadiť cez obecný pozemok a ktorá ako spevnená plocha existuje na pozemkoch žalovaných 1/ a 2/ a žalovaného 3/, je absolútne neporovnateľného charakteru, pričom zriadenie prístupovej cesty podobnej kvality, akou sa vyznačuje spevnená plocha na pozemkoch žalovaných 1/ a 2/ a v časti pozemku žalovaného 3/, cez ktoré vedie navrhované trasovanie práva nevyhnutnej cesty, súdu preukázané nebolo. Tvrdenie žalobcov o tom, že zriadenie prístupovej cesty by si vyžiadalo také náklady, ktorých vynaloženie od nich nebude možné spravodlivo požadovať, nemal teda za preukázané a aj z tohto dôvodu skonštatoval, že druhá podmienka pre zriadenie vecného bremena navrhovaného žalobcami (prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak) nebola splnená.

1.10. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil tým, že druhá podmienka nie je splnená ani z dôvodu, že pozemky žalovaných 1/ a 2/ nie je možné považovať za príľahlé pozemky, cez ktoré by mohol zriadiť pre žalobcov právo nevyhnutnej cesty. Uviedol, že v zmysle judikatúry príľahlým pozemkom je pozemok, cez ktorý sa má dostať vlastník stavby ku komunikácii, prípadne k pozemku, z ktorého má oprávnenie dostať sa ku komunikácii, čiže ide hlavne o pozemok bezprostredne príľahlý k pozemku vlastníka. V súdnej veci takýmto pozemkom je parcela reg. C č. XXX, ktorá je nielenže bezprostredne susediacim pozemkom k pozemku, na ktorom je postavená stavba žalobcov, ale tento pozemok priamo spája pozemok, na ktorom je postavená stavba žalobcov s miestnou komunikáciou. Skonštatoval, že ak už bezprostredne susediaci pozemok s pozemkom, na ktorom je stavba žalobcov postavená, je pozemkom, ktorý spája stavbu žalobcov s miestnou komunikáciou, nie je potrebné, aby právo nevyhnutnej cesty bolo vedené aj cez iné pozemky. Zriadenie uvedenej cesty cez pozemky žalovaných 1/ a 2/ odôvodňuje zo strany žalobcov iba jednoduchší prístup, a nakoľko ich využitie pre zabezpečenie prístupu k miestnej komunikácii nie je potrebné, tieto pod definíciu príľahlých pozemkov nespádajú.

1.11. Súd prvej inštancie uzavrel, že v predmetnom spore neboli splnené všetky podmienky pre možnosť zriadenia vecného bremena súdnou cestou, a to najmä z dôvodu, že prístup k stavbe žalobcov možno zabezpečiť cez parcelu reg. C č. XXX na základe zmluvy uzavretej so žalovaným 3/, preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Odôvodnil, prečo nevykonal ďalšie stranami navrhované dokazovanie výsluchom žalobkyne 1/, žalovaných 1/, 2/, svedkyne N. G. a D. O., oboznámením listín týkajúcich sa kúpy domu, dokumentácie pre územné rozhodnutie, znalecké dokazovanie znalcom z odboru dopravy a vykonaním dopytov na Krajské riaditeľstvo HaZZ Trenčín a Krajské operačné stredisko záchranej zdravotnej služby Trenčín. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a plným úspechom žalovaných 1/, 2 v predmetnom spore, keď nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ustanovenie § 257 CSP, použitia ktorého sa domáhali žalobcovia 1/ a 2/.

2.1. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Vyjadrili presvedčenie, že v konaní pred prvoinštančným súdom preukázali splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok na zriadenie vecného bremena cez pozemky žalovaných.

2.2. Zotrvali na námietke, že vybudovanie nevyhnutnej cesty cez pozemok parcelu registra „C“ č. XXX tak, aby bol zabezpečený prístup na verejnú komunikáciu - parcelu registra „C“ č. XXXX, nie je možné, pretože náklady s tým spojené by boli neprimerane vysoké v porovnaní s ujmou, ktorá by vznikla vlastníkom príľahlého pozemku, t. j. žalovaným 1/ a 2/. Poukazovali pritom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/1897/2004 zo dňa 20.07.2005, v ktorom dovolací súd uviedol, že vecné bremeno cesty nemožno zriadiť, ak si môže vlastník stavby zabezpečiť prístup ku stavbe z verejnej komunikácie; to neplatí, ak sú náklady s tým spojené neprimerane vysoké v porovnaní s ujmou, ktorá by zriadením vecného bremena bola spôsobená vlastníkovi príľahlého pozemku.

2.3. Opakovane zdôraznili, že podľa projektovej dokumentácie a znaleckého posudku na cenu obecného pozemku je celková cena vjazdu k ich rodinnému dom minimálne vo výške

45.873,49 EUR. Jednorazová náhrada za zriadenie vecného bremena podľa znaleckého posudku by bola vo výške 2.747,81 EUR pre žalovaných 1/ a 2/ a pre žalovaného 3/ by bola 1.761,90 EUR, spolu: 4.510,00 EUR. Rozdiel v nákladoch je cca 40.000,00 EUR. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku uviedol, že ak by bola obojsmerná jednopruhovú cestu vyhotovená podľa predmetnej projektovej dokumentácie cez parcelu registra „C“ č. XXX, tak by bola v lepšej kvalite ako cesta, ktorá vedie cez pozemky žalovaných a cez ktorú žalobcovia žiadajú zriadiť vecné bremeno, žalobcovia uviedli, že projekt nie je možné vypracovať na nižšiu kvalitu cesty, nakoľko projekt musí byť vypracovaný podľa príslušných technických noriem a vzhľadom na to, že ide o svahovitý terén, nie je možné, aby bola cesta vyhotovená iným spôsobom, než tým, aký navrhol projektant v projektovej dokumentácii. Cesta, ktorá vedie v súčasnosti cez pozemky žalovaných, je taktiež obojsmerná jednopruhovú, bola vyhotovená v inom teréne, preto má úplne iné technické parametre ako tá, ktorá by sa musela zrealizovať v zmysle projektovej dokumentácie, minimálne v tom zmysle, že sa na nej nenachádza elektrický stĺp a má iný sklon ako cesta podľa projektovej dokumentácie a z tohto dôvodu nie je potrebný záručný múr. Len zrátane ceny za preložku stĺpu a cenu za pozemok, ktoré je potrebné vynaložiť ešte pred začatím realizácie cesty predstavuje 17.505,49 EUR, čo je v porovnaní s náhradou za zriadenie vecného bremena 4.510,00 Eur neprimerane vysoký náklad, nehovoriac o vybudovaní záručného múru z dôvodu sklonu pozemku parcely registra „C“ č. XXX. Cestu cez pozemok parcelu registra „C“ č. XXX nie je možné v súčasnosti podľa platných právnych predpisov naprojektovať a vyhotoviť len v takej kvalite, ako je vyhotovená existujúca cesta cez pozemky žalovaných. Z tohto dôvodu ako aj z dôvodu iného terénu a sklonu pozemku nebolo možné ani nutné uviesť náklady na vynaloženie vybudovania cesty na pozemku žalovaných v takej istej kvalite ako by boli potrebné na vybudovanie cesty cez parcelu registra „C“ č. XXX. Prvoinštančný súd pritom nevykonal navrhované dôkazy – vyžiadanie stanovísk Krajského riaditeľstva HaZZ Trenčine, M. R. Štefánika 20, 911 49 Trenčín a Krajského operačného strediska záchranej zdravotnej služby Trenčín, Hviezdoslavova 3, 911 49 Trenčín na preukázanie toho, že vybudovanie vjazdu k rodinnému domu tak, aby bol zabezpečený vjazd akýmkoľvek motorovým vozidlom, vozidlom hasičskej techniky a sanitky k rodinnému domu žalobcov spôsobom, ako navrhol projektant v projektovej dokumentácii, je nevyhnutné a nákladné.

2.4. Žalobcovia tiež namietali, že súd prvej inštancie pochybil, keď nevykonal výsluch N. G. a D. O. ohľadom rozhodujúcich skutočností o kúpe domu dôvodiť tým, že tento dôkaz nepovažoval za relevantný v prípade zriadenia vecného bremena. Podľa ich názoru týmto výsluchom by sa preukázali okolnosti, za ktorých bola vybudovaná cesta cez pozemky žalovaných a prečo túto cestu považujú žalobcovia za svoju. Uvedenú prístupovú cestu spolu s rodinným domom kúpil otec žalobcu 1/, avšak o kúpe sa nezachovali relevantné doklady. O tejto skutočnosti, ako aj o tom, že predmetnú cestu vyasfaltovala obec, má taktiež vedomosť žalovaný 3/. Uvedené informácie, za ktorých nastala táto situácia, žalobcovia považujú za dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré mal prvoinštančný súd prihliadnuť pri rozhodovaní o trovách konania.

2.5. Súdu prvej inštancie ďalej vytykali, že nevezal do úvahy ani to, že žalovaní 1/ a 2/ pri kúpe pozemkov, cez ktoré vedie existujúca cesta, vedeli, že žalobcovia tadiaľ majú prístup. Žalobcovia mali záujem o uzavretie dohody pred podaním žaloby, a aj počas súdneho sporu. Neevidujú žiadny mail s ponukou, že pred začatím súdneho sporu im žalovaní 1/ a 2/ dali návrh, že im prístupovú cestu dajú zadarmo výmenou za súhlas so zrealizovaním prekládky vysokého napätia. Dňa 02.10.2023 žalobcovia oslovili písomne žalovaného 3/ o uzavretie dohody na zriadenie vecného bremena cez parcelu registra „C“ č. XXX, ktorá mu patrí. Dňa 09.10.2023 im žalovaný 3/ oznámil, že jeho žiadosť bude predložená obecnému zastupiteľstvu na prerokovanie. V oznámení nebol uvedený konkrétny termín konania zastupiteľstva. Nakoľko už v tom čase žalovaní 1/ a 2/ začali realizovať stavbu oplotenia na pozemku, kadiaľ je jediný možný prístup pre žalobcov, nebolo možné zo strany žalobcov čakať na rokovanie obecného zastupiteľstva, lebo bol ohrozený ich prístup k rodinnému domu. Z tohto dôvodu museli čo najskôr podať žalobu. Až následne, 14.11.2023 obecné zastupiteľstvo schválilo zriadenie vecného bremena v prospech žalobcov v zmysle predloženého geometrického plánu. Zdôraznili, že žalovaného 3/ museli v súdnom spore ponechať napriek jeho súhlasu so zriadením vecného bremena v zmysle predmetného geometrického plánu, lebo ak by súd považoval žalobu za dôvodnú a zriadil vecné bremeno tak, ako je uvedené v tomto geometrickom pláne, musel by sa rozsudok vzťahovať aj na žalovaného 3/ tak, aby príslušný okresný úrad katastrálny odbor takýto geometrický plán zapísal do katastra nehnuteľností.

2.6. Uviedli, že im nie je zrejmy dôvod uplatňovania náhrady trov konania zo strany žalovaného 3/, keď ten musel vedieť, že bez jeho účasti v súdnom konaní by rozhodnutie súdu v ich prospech na zriadenie vecného bremena v zmysle predloženého geometrického plánu nebolo možné. V zmysle podanej žaloby žalobcovia ani voči žalovanému 3/ v prípade úspechu nepožadovali náhradu trov konania, čo dokazuje text podanej žaloby. Prvoinštančný súd teda nemal priznať žalovanému 3/ náhradu trov konania z dôvodu hodného osobitného zreteľa. Žalovaní 1/, 2/ začali stavať oplotenie, preto žalobcovia museli čo najskôr podať žalobu

z dôvodu možného zamedzenia prístupu. Hoci obecné zastupiteľstvo súhlasilo so zriadením vecného bremena v zmysle geometrického plánu, bez účasti žalovaného 3/ by tento geometrický plán v prípade úspechu žalobcov v spore nebol katastrom zapisateľný.

2.7. Zotrvali na tvrdení, že vybudovanie nevyhnutnej cesty cez pozemok parcely registra „C“ č. XXX by bolo neúmerne finančne nákladné a časovo náročné, preto žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. a výroku II. zmenil tak, že ich žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná im proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného aj odvolacieho) v rozsahu 100 %. V prípade, ak odvolací súd potvrdí rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku I., žiadali, aby zmenil rozsudok v časti výroku II. tak, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ nemajú nárok na náhradu trov konania.

3.1. Žalovaný 3/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/, 2/ navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že prístup žalobcov k ich stavbe je možné zabezpečiť inak a jediným argumentom, ktorý žalobcovia vo veci samej uvádzali a ďalej v odvolaní uvádzajú, je to, že by im v tejto súvislosti vznikli neprimerane vysoké náklady v porovnaní s ujmou, ktorá by zriadením vecného bremena bola spôsobená žalovaným. Pokiaľ žalobcovia argumentujú tým, že celková cena výjazdu k ich stavbe by bola 45.873,49 EUR, čo odpovedá sume 36.350,17 EUR

za vybudovanie tejto cesty + cena za pozemok žalovaného 3/ - 9.523,32 EUR a že je neprimerane vysoká, žalovaný 3/ uviedol, že s ich argumentáciou sa prvoinštančný súd presvedčivo vysporiadal v odôvodnení rozsudku, a to najmä v bode 11.

3.2. V súvislosti s výškou ceny za kúpu pozemku žalovaného 3/ vo výške 9.523,32 EUR žalovaný 3/ uviedol, že nie je jedinou možnosťou zo strany žalobcov kúpiť predmetný pozemok, lebo on je ochotný zmluvnou cestou zabezpečiť prístup žalobcov

k ich stavbe aj iným spôsobom, najmä zriadením odplatného vecného bremena, čo by predstavovalo nižšiu cenu. Poukázal pritom na skutočnosti ním uvádzané v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie, že voči nemu bola žaloba zo strany žalobcov podaná nedôvodne, nakoľko nebola splnená hmotnoprávna podmienka úspešnosti žaloby podľa § 151o ods. 3 - nemožnosť iného zabezpečenia prístupu žalobcov k stavbe v rozsahu cez nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného 3/. Bez akýchkoľvek pochybností bolo totiž možné uzavretie zmluvy o zriadení vecného bremena medzi žalobcami a ním, pričom vecné bremeno v rozsahu, v akom ho požadovali žalobcovia zriadiť, bolo schválené aj obecným zastupiteľstvom.

3.3. K výroku prvoinštančného súdu o náhrade trov konania žalovaný 3/ uviedol, že mal plné právo aktívne sa predmetného sporu zúčastňovať a dať sa zastupovať advokátom. Keďže bol v konaní na súde prvej inštancie v celom rozsahu úspešný, prvoinštančný súd postupoval správne, keď mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodnil v bode 18. napadnutého rozsudku. Žalobcovia ničím nepodložili svoj názor, že by v danej veci malo ísť o nerozlučné procesné spoločenstvo všetkých žalovaných

a rovnako ničím nepreukázali ani svoje tvrdenie, že bez účasti žalovaného 3/ geometrický plán v prípade úspechu žalobcov v spore nebol katastrom spôsobilý zápisu. Navyše, čo sa týka predmetného geometrického plánu, ide o geometrický plán, ktorý si dali súkromne vypracovať žalobcovia a za jeho obsah nenesie žalovaný 3 nijakú zodpovednosť.

4.1. Žalovaní 1/, 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Stotožnili sa s právnymi závermi prvoinštančného súdu i s odôvodnením jeho rozhodnutia. Vyjadrili presvedčenie, že zákonné podmienky na zriadenie vecného bremena neboli zo strany žalobcov splnené. Závery súdu prvej inštancie sú podporené aj rozhodovacou činnosťou súdov Slovenskej republiky (napríklad rozsudok

Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/495/2015, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/35/2024).

4.2. Poukázali na to, že žalobcovia si vybrali tú „pohodnejšiu“ možnosť, pretože na pozemkoch žalovaných 1/ a 2/ je v súčasnosti vybudovaná spevnená plocha, po ktorej je možné pohodlne prejsť autom. Uvedená plocha však nie je cestou v právnom zmysle, nespĺňa žiadne technicko-kvalitatívne požiadavky ako cesta, ku ktorej predložili žalobcovia projekt. Preto nie je možné porovnávať náklady na vybudovanie cesty cez parcelu reg. C č. XXX s nákladmi na zriadenie práva cesty tak, ako je uvedené v žalobe. Skutočnosť, že na pozemkoch žalovaných 1/ a 2/ sa nachádza spevnená plocha, nemôže byť na ich ťarchu a nemožno túto spevnenú plochu bez ďalšieho považovať za prístupovú cestu. Takto zriadené vecné bremeno by zásadným spôsobom obmedzilo ich práva, lebo by do budúcnosti museli túto spevnenú plochu zachovať v tomto stave, aby mohli žalobcovia, resp. ich právni nástupcovia vykonať práva z vecného bremena vykonávať. Takýto zásah do ich práv je však neprimeraný, najmä vzhľadom na možnosť zriadenia prístupu cez iný pozemok.

4.3. K námietke žalobcov o nevykonaní nimi navrhnutých dôkazov uviedli, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré navrhované dôkazy nevykonali. Navyše s poukazom na ustanovenie § 185 ods. 1 CSP súd nemusí vykonať všetky stranami navrhnuté dôkazy, pokiaľ tieto nepovažuje za hospodárne a účelné.

4.4. Pokiaľ žalobcovia vytykali súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní o trovách konania nevzal do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré mal podľa ich názoru prihliadnúť, žalovaní 1/, 2/ uviedli, že prvoinštančný súd odôvodnil, prečo nepristúpil k aplikácii § 257 CSP. Navyše výsluch svedkov N. G. a D. O., žalobcovia navrhovali s iným odôvodnením, a nie v súvislosti s preukázaním dôvodov hodných osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania. Čo sa týka možnej mimosúdnej dohody v predmetnej veci, žalovaní zdôraznili, že snahu dohodnúť sa so žalobcami deklarovali od prvého úkonu vo veci, čo žalobcovia nepopreli, preto skutočnosť o snahe žalovaných 1/, 2/ vyriešiť spor mimosúdne je nesporná.

5. Žalobcovia 1/, 2/ vo vyjadrení zo dňa 11.04.2025 k vyjadreniam žalovaných uviedli, že nie je pravdou, že si pri riešení prístupu k svojmu rodinnému domu cez pozemky vo vlastníctve žalovaných tak, ako to navrhovali v žalobe, zvolili pohodlnejšiu verziu. Do existujúcej cesty už vložili nemalé finančné prostriedky v minulých rokoch, lebo predmetnú existujúcu cestu bolo nutné udržiavať v stave, aby bol cez ňu možný bezpečný prístup. Od roku 1939, kedy bol dom kúpený, chodili po nej vozy do mlyna a tehelne, neskôr autá a keďže cestu využíval aj Miestny národný výbor v Melčiciach, predseda ju dal v sedemdesiatych rokoch spevniť asfaltom. Stĺp elektrického vedenia bol osadený do svahu pozemku – parcely registra „C“ č. XXX, aby nikomu neprekážal.

6.1. Žalovaný 3/ vo vyjadrení zo dňa 30.04.2025 k vyjadreniu žalobcov zo dňa 11.04.2025 uviedol, že v ňom neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli podstatné k rozhodnutiu vo veci samej. V rozpore s ustanovením § 366 CSP však uviedli nové tvrdenia, ktoré z ich strany neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie a pretože ide výlučne o také nové tvrdenia, ktoré nespádajú pod ani jednu z výnimiek podľa § 366 písm. a) až d) CSP, je zrejmé, že odvolací súd nemá na tieto tvrdenia prihliadať.

6.2. Bez ohľadu na neprípustnosť novôt žalovaný 3/ označil za nepreukázané tvrdenie, že žalobcovia už mali do existujúcej cesty vložiť nemalé finančné prostriedky. Uvedenému pritom nezodpovedá stav existujúcej cesty, s ktorým sa mal možnosť súd prvého stupňa oboznámiť na prehliadke na mieste samom. Ani tvrdenie, že od roku 1939 mali po existujúcej ceste prechádzať vozy do mlyna a tehelne, neskôr autá a táto cesta mala byť v sedemdesiatych rokoch spevnená asfaltom z iniciatívy predsedu MNV v Melčiciach, žalobcovia nepreukazujú jediným dôkazom. Že bola cesta vyasfaltovaná v sedemdesiatych rokoch minulého storočia a odvtedy sa s ňou nič nedialo, môže teoreticky vyplývať z jej súčasného stavu. Vyššie uvedené tvrdenia však nie sú relevantné k rozhodnutiu vo veci samej, rovnako ako tvrdenie, že stĺp elektrického vedenia bol osadený do svahu pozemku – parcely registra „C“ č. XXX, aby nikomu neprekážal.

6.3. Žalovaný 3/ preto žiadal, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a aby mu priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

8. Žalovaný 1/ podaním zo dňa 06.06.2025 odvolaciemu súdu oznámil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č.XXXX k. ú. B.. Z predmetného listu vlastníctva odvolací súd zistil, že žalovaný 1/ nadobudol nehnuteľnosti tam zapísané do výlučného vlastníctva na základe Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zm. č. 71/2025 (J./XXXX).

9. Žalobcovia 1/, 2/ písomným podaním zo dňa 12.11.2025 vzali z dôvodu vyporiadania BSM medzi žalovanými 1/ a 2/ žalobu proti žalovanej 2/ späť a uplatnili si proti nej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

11. V prejednávanej veci vzali žalobcovia späť žalobu proti žalovanej 2/ po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a žalovaná 2/ proti späťvzatiu nemala žiadne námietky. Odvolací súd preto v zmysle ustanovenia § 370 ods. 1, 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby proti žalovanej 2/, rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti výroku I. voči žalovanej 2/ a v časti výroku II. o nároku žalovanej 2/ na náhradu trov konania zrušil a konanie v tejto časti zastavil. O nároku žalovanej 2/ na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods.1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanej 2/, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, priznal proti žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti, pre ktoré by žalovanej 2/ bolo možné túto náhradu nepriznať. Z obsahu spisu nevyplynuli skutočnosti tvrdené žalobkyňou 1/ o jej nepriaznivom zdravotnom stave a zvýšených nákladov na zdravotnú starostlivosť. Čo sa týka žalobcu 2/, takéto okolnosti vo vzťahu k nemu ani neboli tvrdené. Pokiaľ žalobcovia argumentovali potrebou podania žaloby v predmetnom spore, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že návrhy na zachovanie prístupovej cesty cez pozemky žalovaných 1/ a 2/ (ako v tom čase bezpodielových spoluvlastníkov) boli žalobcom ponúknuté vo viacerých variantoch, pričom žalobcovia tieto možné riešenia bez rozumného dôvodu odmietli. Ak sa za uvedenej situácie žalobcovia rozhodli podať žalobu o zriadenie vecného bremena, je potom nevyhnutné, aby znášali dôsledky svojho rozhodnutia aj v súvislosti s hradením trov konania.

12. Ďalej odvolací súd prejednal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 CSP, t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

13. Preskúmal námietky žalobcov, ktoré boli v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. Žalobcovia v podanom odvolaní neuviedli žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Za daného stavu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, v celom rozsahu na tieto poukazuje a len na doplnenie správnosti dodáva nasledovné:

14. Podanou žalobou sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali zriadenia vecného bremena v prospech každodobého vlastníka rodinného domu súpisné XXX postaveného na parcele registra "C" číslo XXX/ X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 1170 m², nachádzajúcej sa v katastrálnom území B., spočívajúceho v práve prechodu pešo a prejazdu motorovými vozidlami (právo cesty) cez parcely registra C č. XXX/XX -zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 326 m², č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 731 m² a č. XXX/X - orná pôda vo výmere 422 m² nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., v tom čase vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/, a to podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka.

15. Z ustanovenia § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak nie je vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok.

16. Súd prvej inštancie sa preto správne v danej veci zaoberal tým, či sú splnené zákonné podmienky vyžadované ustanovením § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to či žalobcovia 1/, 2/ ako vlastníci stavby nemajú možnosť zabezpečiť si prístup k stavbe iným spôsobom a či je nutné obmedzovať vlastnícke právo žalovaných 1/, 2/ zriadením vecného bremena cez tri parcely v ich vlastníctve. Žalovaní v konaní tvrdili, že žalobcovia si môžu zabezpečiť prístup k stavbe cez parcelu registra C č. XXX vo vlastníctve žalovaného 3/, ktorý bol za týmto účelom ochotný uzatvoriť so žalobcami príslušnú zmluvu.

17. V preskúmvanej veci z vykonaného dokazovania teda nepochybne vyplynulo, že prístup žalobcov k ich stavbe možno zabezpečiť priamo cez parcelu registra C č. XXX vo vlastníctve žalovaného 3/, ktorá spĺňa kritérium príslušného pozemku, a to uzavretím či už zmluvy o zriadení vecného bremena alebo sudzovacej zmluvy medzi žalobcami a žalovaným 3/.

18. Čo sa týka argumentácie žalobcov o neprimeranosti nákladov na zriadenie prístupovej cesty výlučne cez parcelu č. XXX vo vlastníctve žalovaného 3/, súd prvej inštancie poukázal na účel zákona a relevantnú judikatúru (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.1Cdo/39/2021 zo dňa 14.12.2022) uzavrel, že nakoľko žalobcovia argumentovali len výškou nákladov na zriadenie prístupovej cesty cez parcelu č. XXX, bez zohľadnenia toho, aké náklady by si vyžadovalo vytvorenie cesty rovnakej kvality cez pozemky žalovaných 1/, 2/, neunesli dôkazné bremeno o takej neprimeranej výške nákladov, vynaloženie ktorých od nich nebude možné spravodlivo požadovať. S týmto záverom prvoinštančného súdu odvolací súd plne súhlasí, rovnako aj s jeho konštatovaním, že za uvedenej situácie, keď právo vecného bremena cesty možno zriadiť priamo cez pozemok vo vlastníctve žalovaného 3/, potom pozemky vo vlastníctve žalovaných 1/, 2/ (v súčasnosti už vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1/ - pozn. odvolacieho súdu) nemôžu spadať pod definíciu príslušných pozemkov.

19. Všeobecne totiž platí, že právo vecného bremena cesty nie je možné zriadiť, ak má vlastníci stavby možnosť zriadiť si k nej prístup inak. V preskúmvanej veci žalobcovia požadovali zriadenie vecného bremena cesty až cez tri pozemky v tom čase vo vlastníctve žalovaných 1/, 2/ namiesto jeho zriadenia len na jeden pozemok vo vlastníctve žalovaného 3/, lebo to bolo pre nich ekonomicky výhodné. Súdna prax však jednoznačne zastáva názor, že len ekonomická alebo technická výhodnosť nemôže byť relevantným kritériom pre tak závažný zásah do vlastníckeho práva (vlastníka pozemku), akým je zriadenie vecného bremena. Vlastník pozemku nemôže byť obmedzovaný vôľou vlastníka stavby, že si želá mať prístup k svojej stavbe práve z pozemku jeho vlastníka z dôvodu finančnej či stavebno-technickej výhodnosti, hoci tento prístup môže mať zabezpečený iným spôsobom. V predmetnom spore je tiež potrebné vziať na zreteľ skutočnosť vyplývajúcu z vykonaného dokazovania, a to, že žalovaní 1, 2/ boli ochotní za určitých podmienok previesť na žalobcov príslušnú časť svojich nehnuteľností za účelom prístupu k domu žalobcov. Ak teda žalobcovia mali možnosť nadobudnúť do vlastníctva nehnuteľnosti od žalovaných 1/, 2/ a zabezpečiť si tak prístup k svojej stavbe, a túto možnosť nevyužili, potom ich námietky o neprimeranosti nákladov na vybudovanie prístupovej cesty cez parcelu č. XXX vo vlastníctve žalovaného 3/ neobstoja ani vo svetle tejto skutočnosti.

20. Žalobcovia svoje odvolanie založili v podstate na rovnakých tvrdeniach a námietkach, ktoré uplatnili v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa už vysporiadal prvoinštančný súd, ktorý v napadnutom rozsudku (bod 15.) zároveň riadne odôvodnil, prečo nevykonal nimi navrhované dokazovanie výsluchom žalobkyne 1/ a svedkov N. G. a D. O., nariadením znaleckého dokazovania znalcom z odboru dopravy a zabezpečením vyjadrení od príslušných záchranných zložiek. Z ustanovenia § 185 ods. 1 CSP vyplýva, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a v nadväznosti na to mu z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP plynie povinnosť v odôvodnení rozsudku okrem iného vysvetliť aj, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval v preskúmvanej veci pri vykonávaní dokazovania a odôvodnení svojho rozhodnutia v intenciách citovaných ustanovení CSP. V súvislosti navrhovaním a hodnotením dôkazov odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd

stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s požiadavkami, a tiež ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov

21. Za vyššie uvedeného skutkového stavu veci je správny právny záver prvoinštančného súdu, že neboli splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre možnosť zriadenia vecného bremena súdnym rozhodnutím, keď prístup k stavbe žalobcov možno zabezpečiť zmluvne so žalovaným 3/.

22. Za vecne správny považuje odvolací súd aj súvisiaci výrok II. o nároku žalovaných 1/ a 3/ na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 18.) podrobne vysvetlil, prečo v okolnostiach uvádzaných žalobcami nevzhladol v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by v zmysle § 257 CSP nepriznal náhradu trov konania v spore úspešným žalovaným. Odvolací súd sa s postupom prvoinštančného súdu pri hodnotení existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa odôvodňujúcich výnimočne nepriznanie náhrady trov konania úspešnej sporovej strane plne stotožnil a nevzhladol žiadne dôvody pre aplikáciu predmetného ustanovenia pri rozhodovaní o trovách konania v predmetnom spore, a teda ani pre zmenu napadnutého rozsudku v tejto časti. V súvislosti s aplikáciou ust. § 257 CSP odvolací súd poukazuje na závery vyplývajúce z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 98/2018 z 02.05.2018. Ústavný súd konštatoval, že citované ustanovenie predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP), aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd podľa neho nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradit' trov konania úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza, ani exemplifikatívne. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. To však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu súdu. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (§ 255 ods. 1 CSP). Aj vzhľadom k týmto záverom uvedeným v predmetnom náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie neidentifikoval ani jeden akceptovateľný dôvod na použitie zmierňujúceho ustanovenia § 257 CSP.

23. Odvolací súd preto po zistení, že nebol naplnený žiaden z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcami, potvrdil vo zvyšnej časti výrokov I. a II. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP s tým, že v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným 1/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V súvislosti s návrhom žalobcov na aplikáciu § 257 CSP aj pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania odvolací súd nezistil, tak ako bolo konštatované vyššie, ani jeden dôvod pre nepriznanie náhrady trov úspešným žalovaným 1/ a 3/. O výške trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
  - dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
  - a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
  - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
  - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
    - dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
    - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
    - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
    - dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolaateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).